Sebevraždou přerušené přelíčení.

Před porotou jičínskou započalo v těchto dnech senzační přelíčení s pověstným zločincem Ant. Patzlem ze Svitavy na Moravě, kterýž dlouhý čas páchal darebáctví zvláštního druhu, až konečně dostižen byl. Loňského roku téměř všecky časopisy přinášely zprávy o lupiči, který se po světě potloukal, všude na silnici jakoby z pouhé náhody ku kočímu si přisedl, tohoto nápojem narkotisovým omámil, kočího pak na cestě složil, s vozem i koni ujel a někde je pak prodal. Téměř každého týdne dostala se zpráva o provedení podobného zločinu do veřejnosti, úřady pátraly velmi pilně po zločinci, který nekalé řemeslo své dále provozoval. Konečně vydán byl zatykač na trestníka Ant. Patzla, který byl před rokem z trestnice mírovské propuštěn. — V prosinci 1878 setkal se Patzel, opět s kočím na silnici; tento však byl nedůvěřivým, poznal v Patzlovi zločince a když jej nějakým obvyklým způsobem narkotisovati chtěl, dal jej kočí zatknouti.

Tak se dostal Patzl do rukou spravedlnosti. Rozsáhlé předběžné vyšetřování trvalo téměř celý rok, tak že závěrečné přelíčení teprvé v těchto dnech mohlo započíti. S Patzlem obžalována jest zároveň jeho žena Barbora, na níž lpí podezření, že v jednom případě pomáhala svému muži při provádění zločinného skutku. Přelíčení mělo trvati celý týden a bylo k němu předvoláno přes 80 svědků. Soudu předsedal rada zemsk. soudu Rašín, obhájcem obžalovaného byl dr. Vavřinek a jeho ženy dr. Čapek. Obšírná žaloba kladla Patzlovi za vinu 8 případů zločinu loupeže. Drzým svým chováním a urputným zapíráním činil Patzl dojem velice nepříznivý a jelikož se hlavně o to jednalo zdali jej svědkové jako pachatele určitě poznají, snažil se obžalovaný všemožně, aby se tak nestalo. Z té příčiny postil se v poslední době tak, že se jeho zevnějšek značně změnil, neboť měl obličej vychrtlý a zsinalý. Ve vězení podařilo se mu nějakým způsobem, že si zaopatřil nůž, kterým si v noci před započetím závěrečného přelíčení oholil vrchní část svého plnovousu, tak že při hlavním přelíčení spatřiti bylo na jeho obličeji ku všemu překvapení vous francouzský. Také hlas snažil se Patzl při hlavním přelíčení změniti, a když mu to předseda vytýkal, odpověděl: "Vždyť mám jenom jeden hlas." To všecko prohnanému darebákovi nespomohlo, neboť všickni svědkové poznali jej určitě jako vinníka. Z vysvědčení jeho vysvítá, že nebyl v řemesle zločinném nováčkem, neboť byl trestán několikráte pro krádež a jednou dokonce šestiletým těžkým žalářem. Pověst jeho ženy, která byla také několikráte pro krádež trestána, není jak pochopitelno, chvalná.

Po výslechu četných svědků jevila se vina Patzelta bez vší pochyby. Večer po výslechu odveden byl spoutaný zločinec dvěma úplně ozbrojenými četníky, kteří mu od počátku přelíčení po boku seděli, do svého vězení. Na cestě jim pravil: A kdyby vás zítra 6 přišlo, k soudu mne nepovedete. A skutečně rozšířila se po Jičíně zpráva, že se Patzl ve své celi oběsil. Následkem toho byl nával do soudní síně ještě větší než ve dnech minulých a ti, kterým se podařilo vedrati se do sálu, slyšeli z úst předsedy soudu, že se Ant. Patzl v sobotu ráno mezi 3. a 5. hodinou oběsil a tím závěrečnému přelíčení v jedné části konec učiněn jest. — Barboře Patzlové klade obžaloba za vinu účastenství při loupeži spáchané na Rosslovi a přestupek účastenství krádeže. V přelíčení proti ní se pokračuje.

Poměry v Srbsku.

(Dokončení.)

Zde si každý rolník pálí svou rakii (kořalku) sám, bez poplatku, ale opilce jsem ještě neviděl, jako u nás, až jest máz (oka) za 3—4 kr. Tolikéž divno jest, že málo o úrazech slyšeti, ač lidí ve zbrani jest, každý může nosit zbraně jaké chce, taktéž každý honit může svobodně.

Plukovník Horvatović, známý hrdina srbský z války s Turky o němž Turci za to měli, že jest očarován, poněvadž nikdy raněn býti nemohl, ač se vrhal v čele vojsk svých v nejkrutější seč, v dešti kulí nepřátelských, tak že zvláště naň ocelovými kulkami stříleli v domnění, že olovem proti němu nic nesvedou — ten mi vypravoval o zařízení vojenském i Srbsku, které čítá pouze asi 2½ milionu obyvatelů, a přece to postavit 200 000 mužů branných do pole a obě války s Turkem, vedené posledně, stály Srbsko pouze asi 8 mil. zlatých, kdežto na př. okupace Bosny stála Rakousko na 1.0 millionů. Jak je to možné? Voják srbský, a to každý zdravý muž bez rozdílu stavu, musí sloužit do 50 let vlasti své a sice první tři léta, takm, v řadovém vojsku, jehož nepatrná hrstka jen asi 15 000 mužů jest, a pak co národní obrana (národní vojník). Takový voják [každý kraj tvoří brigadu] na zavolání přijde se svou zadovkou, svým šatstvem a koňák se svým koněm na ustanovné místo na své útraty, toliko čapku dostanou a teprv, když nastoupí v službu řadnou, vydržován na útraty státní. Sám jsem se přesvědčil, jak svědomitě a správně uposlechnou vyzvání. Když onoy učinili Arnauti vpád do Srbska a napadli město Kuršumiji, odkudž sice se ztrátou a ranou zahnáni byli, kdežto Srbové pouze dva mrtvé a několik raněných měli — ihned na telegrafickou avízo o vpádu Horvatović, jenž velitelem moravského (od řeky Moravy) sboru, svolal národní vojínky a tito, ač musí až i 16 hodin cesty měli, za 36 hodin byli na místě (v Niši), žádajíce, by byli ihned proti Arnautům vysláni, by se mohli zase brzy k polním svým pracím navrátit. Poněvadž však se vpád ten jen co loupežívý býti osvědčil, byli všickni domů propuštěni, když je kníže byl přehlídl a jim za jich ochotu poděkoval sám osobně s koně, což s ohromným jásotem přijato bylo. Horvatović si je chválí co skromné, vytrvalé a udatné vojáky. Tak mi vypravoval episodu z poslední války. Když již měli Niš obklíčený, nechtěli Turci se vzdáti a vojínci za 12stupňů mrazů ve svém obyčejném jednoduchém oděvu nedosti zaopatřeni již mrzutě žádali velitele, by jim dovolil, pevnost útokem vzíti. Dokládal: "Ať nás polovička padne, ostatní tam přece vniknou." Druhý den na to se Niš vzdal, tak že útoku třeba nebylo.

Rozmanitosti.

— V Amonsgrünu u Kynžvartu zemřela v těchto dnech výminkářka právě v den svých stoletých narozenin. Stařena byla až do poslední chvíle čilá a zdráva.

— Domkář Petr Hájek v Dívácích na Moravě žije se svou ženou již po delší léta v stálém nesváru, kdekoliv může týrá ji a vyhrožuje jí. Před nedávnem byl Hájek zavřen do žaláře pro týrání své choti, avšak domkář se tím nepolepšil. Večer 7. listopadu pohádal se s manželkou a mrštil ní o zem, načež ji strašně ztloukl. Ubohá žena, vyprostivši se z rukou surovce, uprchla z domu. To domkáře ještě více popudilo, takže s nabitou bambitkou očekával v zahrádce příchodu manželky, a skutečně, když tato se domů ubírala, chtěl na ni Hájek vystřeliti, rána však selhala. — Na křik Hájkové přispěl ku pomoci její syn a vyrval bambitku otci z rukou. — Hájek byl četníkem zatknut.

— Dne 7. listop. ke 4 hod. ráno vznikl v sirkárně pp. Steinera a Bohmana v Klenči u Domažlic oheň, který velikou škodu, praví se, že přes 12000 zl., způsobil. Vlastníci jsou na 8000 zl. pojištěni.

— Nedávno zachráněno v Kroměříži pět lidí od zadušení způsobem neobyčejným. Jak se to u chudších rodin stává, zavřena i v tomto případě záklopka v komíně, aby se teplo nevytratilo. O 12. hod. v noci usnulá domácí kočka náhle začala sebou škubati, škrabati a mňoukati, když se nikdo neprobudil, vyskočila na kolébku děvčete, jež se dalo do křiku.

[illegible] ... dolů, přičež koni zezadu nohy a utloukl se do smrti. Křik dotěšenou s mrtvolou až k obydlí Šimonkovu sklesl na důležení a také se zabil. Srdcelomný nářek nešťastné matky, když mrtvolu dítěte zdvihala, nedá se vypsati. Otec viní sám sebe z neopatrnosti.

K poměrům na jihu.

"Slovan" [texaský] odpovídaje na nedávnou poznámku naší k dopisu pana Lhotana, píše:

Nemáme sice Pokroku Západu pranic za zlé, že se tak nešetrně o jihu vyslovuje, jelikož má, podíváme-li se na některé body blíže, poněkud pravdu; to si ale dovolujem tvrditi, že, béře-li poměry co do všeobecnosti, posuzuje je příliš objektivně, ano, ač nečiníme nespravedlivě. Jsme přesvědčeni, že to nebyla zlomyslnost, která přivedla Pokrok Západu k hoření úvaze, nýbrž pouze cit lidskosti, který cítí a trpí zároveň s nevinně potlačovaným.

Avšak ani hlas lidskosti nesmí nás zaváděti tak daleko bychom dle příkladu jednotlivých posuzovali nespravedlivě celek. Chceme-li dáti spravedlivý úsudek o věci, musíme se podívati na světlou i stinnou její stránku a jsme povinni hledati příčinu, která nepříjemné následky vyvozuje.

Co se týče poměrů v Colorado okresu má pan Lhotan úplnou pravdu. Že jsme o pravdivosti jeho nikdy nepochybovali on za jisté nejen sám dobře ví, nýbrž dokázali jsme toho uveřejněním jeho dopisu, který doplňujeme ještě v ten smysl, že v Colorado county jsou černoši skutečně utlačováni. S tímto utlačováním nemá však ani politika, ani různost plemene co činiti spíše pamatuje ono na feudalní dobu středověku, v které loupežní rytířové, chtějíce druhému škoditi, týrali a okrádali ubohé poddané soupeřovi. Poměry v okresu tom jsou, jak jsme alespoň z různých pramenů dopátrati se mohli, následující:

V okresu Colorado mají nadvládu dvě velice rozvětvené; mocné a náramně bohaté rodiny. Jsou to Townsendové a Staffordové. Každá z těchto rodin má velmi četné přívrženstvo, a jelikož stojí obě již po dvě leta pro vraždu spáchanou na jednom údu v poměru nepřátelském, je fakticky celý okres rozdělen na dva tábory totiž na tábor Townsendský a Stafford'ský. Obě strany škodí sobě kde mohou, buď na majetku, buď na pověsti. Když jinak nemohou, tož přepadnou některou chatu černocha, hledíce ale vše tak zaříditi, by podezření padlo na stranu nepřátelskou, aby tato měla soudní oplétání a nepříjemnosti. Tak to činí obě strany, a během času stalo se mezi týrání černochů systematickým, dobře vědouce, že právě tím mohou straně protivné nejvíce jak na pověsti, tak i na penězích, které každé vyšetřování stojí, škoditi. Je to smutné, že mohou poměry podobné existovati, avšak jak tomu odpomoci? Ještě smutnější je, že nenávisti obou rodin nejvíce pociťovati musejí negři, kteří jsou takřka kosmovadlem nenávisti obou rodin a jich přívrženstva. Možná všetečně je, že černoch Johnson byl z krádeže dobytka obviněn vyrá... nu že tudíž druhá zpráva naše byla jednostrannou.

Poměry však jaké panují v okresu Colorado, nepanují všude, ta, v žádném jiném okresu našeho státu a je tudíž na nejvýše nespravedlivo, chtíti viniti již stát celý. V našem okrese na př. bydlí značná síla černochů, s nimiž přicházíme každodenně do styku a můžeme s jistotou tvrditi, že žádnému nenapadne, sobě stěžovati.

Naopak, mají bělí oči příčin dosti stěžovati si na ně. Zrozeni v otroctví jejich, zůstala v nich zničena vrozená svéráznost, dané jim právo občanství, neučinilo z nich ještě občany řádné a státu prospěšné.

Oni nemají dosud o povinnostech ani toho nejmenšího pojmu a státy jejich musí býti moci hnány k navštěvování škol. Co do potřeby jsou ještě, škodní a zvířecí, nestálí tam, kde se domnívají míti přátele neb kde alespoň mají jakousi naději, že čin jejich zůstane bez trestu. Nynější generace nezažila se mnoho generace staré. Kdo má příležitost, přicházeti do častého styku, kdo má dosti příležitosti, by povahu jejich studovati mohl, ten může míti sice útrpnost s morální jejich šíslostí a duševní otupělostí, k tomu však přinutiti, je milovati nelze. My opakujeme jaké jsme dokázali to, co jsme pravili v čísle 10 v úvodním článku nadepsaném "K vystěhování se negrů na západ. Až bude míti černoch jakýsi názor o povinnostech občanských, až bude moci samostatně si budoucnost zbudovati, až se stane vůbec člověkem, který se do spořádané společnosti hodí, který je si vědom té své svobody a který zná úplně její význam, pak nebude ve společnosti jen trpěn, pak se stane nevyhnutelně nějakým údem a žádnému nenapadne, jemu toho popírati. Proto a jediné pro to, že černoch nedává dosud žádnou známku, že by rád se z duševní otupělosti vybavil, jen pro to, že přirozenou zlomyslnost svoji nechce vyměniti s citem ušlechtilejším je zde opovrhován. Négry lze jen udržeti na úzdě přísností, nikoli ale láskou.

Co se o lásce, vděčnosti a jiných krásných citech jejich píše, patří do oboru obrazotvornosti, v skutečnosti jich není.

Co doklad toho můžeme vypsati jen poměry v našem okresu, kde se činí pokusy vychovati negry mírností a láskou. Ani opice nemůže býti drzejší a zlomyslnější takto vychovaného mladého négra. Každý z našich zdejších krajanů nám dosvědčí, že se za soumraku neodváží žádná bělolka na ulice, by nemusela se obávati útoku bestialního některého černocha. Ať se podíváme kamkoli, ať jej pozorujeme kdekoli chceme, všude setkáváme se jenom u nich a vtělenou zlomyslností. Za takovýchto poměrů není možno je milovati, není možno, jináče k nim se chovati, nežli s přísností. My chováme naději, že i to se během času podá, že i s negry stane se, co do duševního jich vývinu změna, že příští generace se valně zušlechtí a stane se takto společnosti bělocha přístupnější. Není to jeho černá pleť, co jej od společnosti bělochů liší, nýbrž jeho povaha, jeho duševní a morální skleslost. Strana republikánská spáchala na duševním vývinu černocha vraždu, obdaříc jej bez náležité přípravy a beze všeho přechodu úplným občanským právem. On nevěděl, co je to, státi sám jak říkáme na svých nohou, on neznal toho boje za existenci v nějž byl pojednou vržen. Jeho jedinou myšlénkou bylo, že je svoboden, jeho jediná touha byla a jest, svobodu tu jak náleží využitkovati. Ušlechtilé city v nich dříve pěstovány nebyly, o povinnostech občanských neb občanských zákonech neměli ani ponětí a měli je nyní na jednou vykonávati. Ze severu sem přišli jejich tak zvaní přátelé, ne snad pro to, by je pomalu seznamovali s jejich cílem, by se přičinili otroctvím zkaženou jejich povahu zušlechťovati, je s významem pravé, nyní nabyté jich svobody seznamovati, nýbrž jedině pro to, by udržovali, krmili a roznécovali zášť a nenávist k dřívějším jich pánům, by je takto pro politické své rejdy získali. To je, dle našeho náhledu jednou z hlavních příčin nepřátelství jihu na proti severu a to by měl Pokrok Západu dříve uvážiti, nežli jih na prosto a bezohledně odsoudí.

Pan Zdrůbek, redaktor "Svornosti" žil zde na jihu dosti dlouho. Nemůže se zajisté o něm říci, že je pozorovatel jen povrchní a jak se o něm vyjádřil? I on je toho náhledu, že jediné severní listy a severní štváči nesou vinu falešných našich poměrů.

Doufáme, že Pokrok Západu bude po druhé spravedlivějším a že dříve uváží pro i contra, než někoho ihned odsoudí. Každý následek má příčinu, která staví mnohý čin do zcela jiného světla, než v jakém se nám na první pohled býti zdá.

Tolik "Slovan". Podotýkáme k tomu, že píšíce o jihu, neměli jsme nikdy na mysli Texas. Byť i Texas byl polohou svou státem jižním, přece není a nemůže býti typickým jižním státem. V obvodu hranic jeho nalezá se, mimo původních jihanů [bílých i černých] velký počet přistěhovalců evropských, na které v Texas nahlíží se co na karpetbagry, nýbrž co na vítané přistěhovalstvo. Však přece i v tomto státu, kde turosené obyvatelstvo převládá, panují poměry; které jsou skvrnou na vzdělanosti našeho století, což sám "Slovan" o poměrech v Colorado Co. potvrzuje. Míníme li o jihu, máme na mysli Mississippi, Louisiana, Jižní Karolina, Georgii atp. státy, kde možny jsou události jako byla řež Hamburská, povraždění rodiny Chisolmovy, zavraždění Dixona atd., samé to zločiny, které nejen bez trestu ostaly, ale přímo odměněny byly. Pakli že poměry jaké p. Lhotan vypsal a "Slovan" potvrzuje jsou místy možné i v Texas, nepotřebujem více důkazů o tom, že jsou všeobecné v oněch státech, které jsou v pravdě typicky jižními. Máme za to, že tím Colorado Co. v Texas, tím je a státy výše jmenované v Unii. My již dávno přesvědčeni jsme o tom, že skutečně na jihu nedbá se po práva a spravedlnosti, my častěji na to poukazovali a to odsuzovali. Však demokratické listy to vždy popíraly, omlouvaly a smiřovaly. Že všímali jsme si předmětu toho, mělo více než jednu příčinu. Byl to arci v skutku cit lidskosti, který ozýval se při hrozném vraždění z příčin politických. Však neméně jest to cit obavy před budoucností, když slíme jak spravedlnost jest hluchá; jak zákon šlapán jest nohama. Kam mohou poměry takové vésti? Nejdříve zvykne jedna část obyvatelstva nevážiti sobě zákona a spravedlnosti, pak naučí i druhou část podobné nevážnosti k zákonu a lid všechen bude zdemoralisován. V lidu zdemoralisovaném pak svoboda není možna. Jest tedy nástrojnictví na jihu páchané, jehož četné důkazy máme a kteréž ani Slovan nebude popírati, přímým hlodáním na kořenech svobod našich. Neboť jakmile přestane úcta k zákonu, musí nastati bezvládí, které nevyhnutelně vésti musí k despotismu. Kdyby chtěli jsme věc tuto i se stranického stanoviska posuzovati, mohli by jsme dodati, že veliká nespravedlivost páše se i v tom směru. Umlčením skoro jednoho milionu voličů na jihu a přivlastněním si zastoupení, které voličstvu tomu s veškerým právem náleží, přisobili si jižní běloši moc, která jim žádným právem nenáleží. Jest to právě tak velikým bezprávím, jako coup d'état despoty.

Že černoši nestojí na takovém stupni vzdělání, jako by co občané státi mohli, rádi přiznáme. Však, prosíme, kdo nese na tom hlavní vinu? Či nejsou samy státy jižní, které chtí černochy udržet v nevědomosti a nejméně ze všech států o školy pečují? Jak z prva zmíněno, Texas není sice typickým státem jižním a zajímet již "Slovan" na to, jak minula legislatura a guvernér se školstvím nakládali? Či nepřivedeno školství, jemuž "carpetbagři" na jihu základ položili, na mizinu hned, jak státy "svéprávnosti" nabyli, totiž jak mile demokratická menšina vlády se domohla? Strana republikánská nespáchala "na duševním vývinu černocha vraždu." Ona chtěla mu poskytnouti vzdělání, kteréhož především zapotřebí má a věru jest to až přespřílišná objektivnost, když nyní jest viněna z toho, co před dveře demokratů veškerým právem položiti dlužno. "Slovan" nás seznamuje z příčinou zášťě jihu proti severu. Že prý carpetbagři udržovali, krmili a roznécovali zášť a nenávist bývalých otroků k dřívějším jejich pánům. To může snad sloužiti za výmluvu, však na první pohled zřeti, že příčinou to není. Vždyť již po leta není carpetbagrů na jihu a není tedy toho krmení a roznécování záště a nenávisti a přec zášť jihu proti severu trvá! Není to důkazem, že zášť ta má kořeně hlubších? Nejeví se nám spíše zášť ta ve výrocích typických jihanů, jako Bob Toombs, který nedávno zvolal: "Smrt Unii", neb Blackburn, který v kongresu praví: "Neústaneme dříve, dokud i poslední známka válečných opatření ze zákonníka vymazána nebude?" Není pravdě podobnější, že jest to duch revoluce, vědomí porážky, které budí a pěstuje onu zášť?

Když "Slovan" pověděl nám co soudí o té zášti jihu proti severu, nebude nemístné, aby i my jsme řekli co soudíme o nedůvěře, která na severu proti jihu panuje. Není to nic jiného, než obava, kdyby jih měl domoci se nadvlády, že rozšíří své jižní způsoby, své politické vraždy, své násilí, své buldozování, své ničení školství i na sever. A tato nedůvěra nepomine, dokud tyto zvrtky zámecké nepominou; dokud nevyhynou rody Toombsů, Blackburnů, Hillů, Youngů a t. p.

Přes Baltimore.

Kdožkoli stavem chce přejel si zaopatřiti, aneb z Čech povolati hodlá za sebou přátele a známé, měl by k přeplavě použíti skvostných rychlých, lacných, kroutových parolodí

Sev. němec. Lloydu.

S parolodmi Severo-německého Lloydu přeplaveno do konce roku 1878 přes 798,00 osob.

Následující jsou parolodě společnosti této:

	Ton.	Kapitán.
Braunschweig,	3100	Undeutsch,
Nuernberg,	3100	Jaeger,
Leipzig,	2500	Hoffmann,
Ohio,	2500	Meyer,
Berlin,	2500	Lamke,
Baltimore,	2500	De Limon,

plují pravidelně každých čtrnáct dní mezi

Bremen a Baltimore

a převáží cestující za následující ceny:

Z Baltimore do Brém

V mezipalubí $ 28.00, papírů

Dítky od 1. do 10. let polovička.

Z Brém do Baltimore

Mezipalubí $ 28.00, papírů.

Děti od 1. do 10 let polovička. Kojenci $ 2.

Lístky tam i nazpět levnější.

Kdožkoli chce přátele z Čech za sebou povolati, může koupiti jízdní lístky u nížepsaných jednatelů pro celou cestu z Čech až do Omahy za následující nízké ceny:

Z Prahy do Omahy		$57.25
" Berouna	"	57.75
" Ceske Trebove	"	59.25
" Podmokli	"	54.00
" Budějovic	"	54.50
" Časlavy	"	57.45
" Chlumce	"	57.00
" Chotěbuře	"	58.00
" Chocně	"	59.00
" Chrudima	"	57.25
" Chebu	"	55.50
" Jičína	"	56.50
" Hlinska	"	57.75
" Hořic	"	56.00
" Hostovic	"	57.50
" Josefova	"	56.00
" Mlade Boleslavy	"	56.75
" Klatov	"	57.50
" Kralove Hradce	"	56.25
" Kolína	"	57.00
" Chomutova	"	56.25
" Kralup	"	57.00
" Kutne Hory	"	57.25
" Lyse	"	56.50
" Mělnika	"	56.25
" Mirovic	"	59.50
" Nachoda	"	56.25
" Nepomuku	"	57.25
" Nymburku	"	56.75
" Paky	"	55.75
" Pardubic	"	57.00
" Plzně	"	57.00
" Písku	"	56.00
" Poděbrad	"	57.00
" Příbrami	"	59.25
" Rakovníka	"	56.00
" Zatce	"	56.25
" Skalice	"	56.25
" Strakonic	"	56.00
" Tábora	"	58.75
" Teplic	"	55.50
" Turnova	"	56.25
" Vejhybky	"	57.00
" Veseli	"	59.00
Vodňan	"	58.25
" Votic	"	58.25

☞ Tyto samé ceny dopravní platí pro **Sioux City, Iowa.**

Do **St. Paul** Minn. o 50 centů více.

" **Lincoln.** Neb. o $ 1.40 centů více.

" **Yankton,** Dak. o $ 2 více.

Doprava děje se:

Z Čech do Bremen

po dráze v třetí třídě (ne ve čtvrté.)

Z Bremen do Baltimore

po parnících Sev. němec. Lloydu (přímo).

Z Baltimore do Nebrasky

po přímé dráze (přes Chicago).

Na přistavišti parolodí Severo-německého Lloydu v Baltimore nalezá se zároveň nádraží dráhy **Baltimore & Ohio,** kteráž dopravuje vystěhovalce na západ za ceny levnější, než kterákoli jiná společnost v New Yorku a Philadelphii.

Přirazí-li parolod uzavře se nádraží všem nepatřícím sem lidem, aby vystěhovalci nepadli do rukou všelikým nesvědomitým vydřiduchům, jako se bohužel často na jiných přistavištích děje.

Bližší zprávy podá každému generalní jednatelé:

A. Schumacher & Co.

5 So. GAY Street,

Baltimore, Maryland.

V Omaha:

Aug. Weis, roh Douglas a 13. ul.

V Lincoln, Neb.

Ziemer, Ticket Agent.

V St. Paul, Minn.

German American Bank.

V Yankton, Dak.

A. Schandein.

V Chicagu.

[illegible] & Co